

31998L0084

L 320/54

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1998 11 28

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 98/84/EB**1998 m. lapkričio 20 d.****dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 57 straipsnio 2 dalį, 66 ir 100a straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos, ⁽³⁾

(1) kadangi Sutartyje nustatytais Bendrijos tikslais siekiama sukurti glaudesnę Europos tautų sąjungą ir užtikrinti ekonominę ir socialinę pažangą, panaikinant tautas skiriančius barjerus;

(2) kadangi valstybių sienas peržengiančių transliavimo ir informacinės visuomenės paslaugų teikimas, individo požiūriu, gali prisidėti prie visiško pagrindinės žmogaus teisės — žodžio laisvės įgyvendinimo, o visuomeniniu požiūriu — prisidėti prie Sutartyje išdėstytų uždavinių įgyvendinimo;

(3) kadangi Sutartis numato laisvą visų paslaugų, paprastai teikiamų už užmokestį, judėjimą; kadangi ši teisė, taikoma transliavimo ir informacinės visuomenės paslaugoms, kartu yra ir ypatinga bendrųjų Bendrijos teisės principų išraiška, būtent žodžio laisvės, kuri skelbiama Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnyje; kadangi šis straipsnis aiškiai pripažįsta piliečių teisę gauti ir perduoti informaciją, nepaisant sienų, ir kadangi bet koks šios teisės apribojimas privalo būti pagrįstas atsižvelgiant į kitus teisėtus ir teisinės apsaugos vertus interesus;

(4) kadangi Komisija surengė plačias konsultacijas, pagrįstas Žaliaja knyga „Šifruotų paslaugų teisinė apsauga vidaus rinkoje“; kadangi šių konsultacijų rezultatai patvirtino, kad reikalingas teisinis Bendrijos dokumentas, užtikrinantis visų paslaugų, mokėjimas už kurias priklauso nuo sąlyginės prieigos, teisinę apsaugą;

(5) kadangi Europos Parlamentas savo 1997 m. gegužės 13 d. rezoliucija dėl Žaliosios knygos ⁽⁴⁾ pakvietė Komisiją pateikti siūlymą dėl direktyvos, skirtos visoms koduotoms paslaugoms, kurios koduojamos siekiant užtikrinti, kad mokestis už paslaugą bus sumokėtas, bei sutiko, kad tokia direktyva turėtų apimti elektroninėmis priemonėmis per atstumą ir paslaugos gavėjo individualiu prašymu teikiamas informacinės visuomenės paslaugas, taip pat ir transliavimo paslaugas;

(6) kadangi skaitmeninių technologijų siūlomos galimybės, sukurdamos didesnę paslaugų spektrą pagal Sutarties 59 ir 60 straipsnius, užtikrina didesnio vartotojo pasirinkimo ir indėlio į kultūrinį pliuralizmą galimybę; kadangi šių paslaugų įgyvendinamumas siekiant, kad paslaugos teikėjui būtų sumokėta už paslaugą, dažnai priklauso nuo sąlyginės prieigos naudojimo; kadangi, vadovaujantis tuo, paslaugų teikėjų teisinė apsauga nuo neteisėtų priemonių naudojimo, leidžiančių nemokamai prisijungti prie šių paslaugų, atrodo, yra būtina tam, kad užtikrintų paslaugų ekonominę gyvybingumą;

(7) kadangi šio dalyko svarba pripažinta Komisijos komunikate „Europos iniciatyva dėl elektroninės komercijos“;

(8) kadangi, vadovaujantis Sutarties 7a straipsniu, vidaus rinka apima erdvę be vidaus sienų, kurioje yra užtikrintas laisvas paslaugų ir prekių judėjimas; kadangi Sutarties 128 straipsnio 4 dalis reikalauja, kad Bendrija, veikdama ir vadovaudamasi kitomis Sutarties sąlygomis, įvertintų kultūrinius

⁽¹⁾ OL C 314, 1997 10 16, p. 7 ir OL C 203, 1998 6 30, p. 12.

⁽²⁾ OL C 129, 1998 4 27, p. 16.

⁽³⁾ 1998 m. balandžio 30 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 152, 1998 5 18, p. 59), 1998 m. birželio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 262, 1998 8 19, p. 34) ir 1998 m. spalio 8 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 328, 1998 10 26). 1998 m. lapkričio 9 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL C 167, 1997 6 2, p. 31.

aspektus; kadangi pagal Sutarties 130 straipsnio 3 dalį Bendrija, įgyvendindama savo politiką ir veiksmus, privalo prisidėti prie savo pramonės konkurencingumui būtinų sąlygų kūrimo;

(9) kadangi ši direktyva neapriboja galbūt ateityje atsirasiančių Bendrijos ar nacionalinių nuostatų, skirtų užtikrinti, kad tam tikros viešaisiais interesais pripažįstamų transliavimo paslaugų nebūtų grindžiamos sąlygine prieiga;

(10) kadangi ši direktyva neapriboja jokių kultūrinių aspektų Bendrijai imantis tolesnių veiksmų dėl naujų paslaugų;

(11) kadangi nacionalinių taisyklių dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ar sąlyginės prieigos paslaugų skirtumai gali sudaryti kliūčių laisvam prekių ir paslaugų judėjimui;

(12) kadangi, siekiant pašalinti šias vidaus rinkos kliūtis, nepakanka taikyti tik Sutartį; kadangi dėl to tas kliūtis reiktų šalinti siūlant lygiavertę teisinę apsaugą tarp valstybių narių; kadangi tai reikštų nacionalinių teisės normų dėl komercinės veiklos, susijusios su neteisėtomis priemonėmis, derinimą;

(13) kadangi atrodo, jog būtina užtikrinti, kad valstybės narės imtųsi tinkamos teisinės apsaugos, užkertančios kelią pateikti į rinką siekiant gauti tiesioginę ar netiesioginę finansinę naudą, neteisėtas priemones, leidžiančias ar padedančias neteisėtai apeiti visas technologines apsaugos priemones, kad būtų sumokėta už teisėtai teikiamas paslaugas;

(14) kadangi tokia komercinė veikla, susijusi su neteisėtomis priemonėmis, yra ir komercinė komunikacija, apimanti visas reklamoms, tiesioginio pardavimo, finansinio rėmimo, pardavimo skatinimo ir ryšių su visuomene formas, skatinančias tokių produktų ir paslaugų plėtrą;

(15) kadangi tokia komercinė veikla yra žalinga vartotojams, kurie klaidinami dėl neteisėtų priemonių kilmės; kadangi, siekiant kovoti su panašiais vartotojų apgaudinėjimais, reikalinga aukšto lygio vartotojų apsauga; kadangi Sutarties 129a straipsnio 1 dalyje teigiama, kad Bendrija turi prisidėti prie to, kad būtų pasiektas aukštas vartotojų apsaugos lygis tomis priemonėmis, kurių imamasi vadovaujantis šios Sutarties 100a straipsniu;

(16) kadangi todėl teisiniai bendros audiovizualinės srities kūrimo pagrindai, išdėstyti 1989 m. spalio 3 d. Tarybos

direktyvoje 89/552/EEB dėl kai kurių valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, skirtų vertimuisi televizijos programų transliavimu, derinimo ⁽¹⁾, turėtų būti papildyti nuoroda į šioje direktyvoje išdėstytus sąlyginės prieigos būdus, tuo siekiant bent iš dalies užtikrinti vienodą požiūrį į sienas peržengiančio transliavimo teikėjus, nepaisant jų įsteigimo vietos;

(17) kadangi 1995 m. birželio 29 d. Tarybos rezoliucija dėl efektyvaus vienodo Bendrijos teisės aktų taikymo ir dėl baudų, taikomų pažeidus Bendrijos teisės aktus vidaus rinkoje⁶, reikalauja, kad valstybės narės imtųsi veiksmų užtikrinant toki pat kaip ir nacionalinių teisės aktų deramą ir veiksmingą bei visapusišką Bendrijos teisės aktų taikymą ⁽²⁾;

(18) kadangi Sutarties 5 straipsnis reikalauja, kad valstybės narės imtųsi visų tinkamų priemonių, garantuojančių Bendrijos teisės aktų taikymą ir galiojimą, ypač užtikrinant, jog pasirinktos sankcijos yra veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos, o teisės gynimo priemonės — tinkamos;

(19) kadangi valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų derinimas turi apsiriboti tuo, ką reikia padaryti, kad būtų pasiekti vidaus rinkos tikslai pagal proporcingumo principą, kaip tai numatyta Sutarties 3b straipsnio trečiojoje pastraipoje;

(20) kadangi neteisėtų priemonių platinimas apima ir jų perleidimą visomis priemonėmis bei tokių priemonių pateikimą į rinką, siekiant jas platinti Bendrijoje ar už jos ribų;

(21) kadangi ši direktyva neapriboja nei kokių nors nacionalinių teisės normų taikymo, kuriomis galima uždrausti turėti asmenines neteisėtas priemones, nei Bendrijos konkurencijos taisyklių, nei Bendrijos taisyklių dėl intelektinės nuosavybės teisių taikymo;

(22) kadangi nacionaliniai teisės aktai dėl sankcijų ir teisės gynimo priemonių, esant neteisėtos komercinės veiklos atvejams, gali numatyti, kad tokie veiksmai turi būti vykdomi tik žinant ar pagrįstai galint žinoti, kad priemonės, apie kurias kalbama, yra neteisėtos;

⁽¹⁾ OL L 298, 1989 10 17, p. 23. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB (OL L 202, 1997 7 30, p. 60).

⁽²⁾ OL C 188, 1995 7 22, p. 1.

- (23) kadangi šioje direktyvoje numatytos sankcijos ir teisės gynimo priemonės neapriboja jokių kitų sankcijų ar teisės gynimo priemonių, kurios gali būti numatytos nacionaliniuose teisės aktuose, pvz., prevencinės priemonės apskritai ar neteisėtų priemonių konfiskavimas; kadangi valstybės narės nėra įpareigosios numatyti baudžiamąsias sankcijas dėl šioje direktyvoje minimos neteisėtos veiklos; kadangi valstybių narių normos dėl veiksmų nuostoliams atlyginti turi būti grindžiamos nacionaliniais teisės aktais ir teisminėmis sistemomis;
- (24) kadangi ši direktyva nedraudžia taikyti nacionalinės teisės normų, kurių taikymo sfera nesutampa su šios direktyvos taikymo sfera, pavyzdžiui, teisės normų, priimtų nepilnamečiams apsaugoti, įskaitant priimtas pagal Direktyvą 89/552/EEB, ar nacionalinių nuostatų dėl viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo,
- b) „sąlyginė prieiga“ — tai bet kokia techninė priemonė ir (arba) susitarimas, kada apsaugotosios paslaugos gavimas suprantama forma padaromas priklausomu nuo išankstinio individualaus leidimo;
- c) „sąlyginės prieigos priemonė“ — tai bet koks įrenginys ar programinė įranga, sukurta ar pritaikyta tam, kad būtų galima suprantama forma gauti apsaugotąją paslaugą;
- d) „susijusioji paslauga“ — tai sąlyginės prieigos priemonės montavimas, aptarnavimas ar keitimas, taip pat su tuo ar su apsaugotosiomis paslaugomis susijusių komercinės komunikacijos paslaugų teikimas;
- e) „neteisėta priemonė“ — tai bet koks įrenginys ar programinė įranga, sukurta ar pritaikyta tam, kad būtų galima suprantama forma gauti apsaugotąją paslaugą be paslaugos teikėjo leidimo;
- f) „šios direktyvos taikymo sritis“ — tai visos teisės normos, susijusios su 4 straipsnyje nurodyta neteisėta veikla.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šia direktyva siekiama suderinti valstybių narių nuostatas dėl priemonių prieš neteisėtas priemones, kuriomis galima be leidimo prisijungti prie apsaugotųjų paslaugų.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

- a) „apsaugotoji paslauga“ — tai bet kuri iš toliau minimų paslaugų, kurios grindžiamos sąlygine prieiga ir už jų teikimą yra mokama:
- televizijos programų transliavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 89/552/EEB 1a straipsnyje,
 - radijo programų transliavimas, t. y. visuomenei priimti skirtų radijo programų perdavimas laidais ar radijo bangomis, įskaitant perdavimą per palydovą,
 - informacinės visuomenės paslaugos, kaip tai numatyta 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugas teikimo tvarką ⁽¹⁾ 1 straipsnio antroje dalyje,

ar sąlyginės prieigos teikimas pirmiau minėtoms paslaugoms, laikant, kad pats sąlyginės prieigos teikimas yra paslauga;

3 straipsnis

Vidaus rinkos principai

1. Visos valstybės narės imasi priemonių, būtinų uždrausti savo teritorijose šios direktyvos 4 straipsnyje nurodytą veiklą ir numatyti 5 straipsnyje minėtas sankcijas ir teisės gynimo priemones.
 2. Nepažeisdamos šio straipsnio 1 dalies reikalavimų, valstybės narės negali:
 - a) apriboti apsaugotųjų paslaugų ar susijusių paslaugų, kurių kilmės šalis yra kita valstybė narė, teikimo arba
 - b) apriboti laisvo sąlyginės prieigos priemonių judėjimo
- el priežasčių, patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį.

4 straipsnis

Neteisėta veikla

Savo teritorijose valstybės narės uždraudžia tokią veiklą:

- a) neteisėtų priemonių gamybą, importą, platinimą, pardavimą, nuomą ar valdymą komerciniais tikslais;
- b) neteisėtų priemonių montavimą, aptarnavimą ar keitimą komerciniais tikslais;
- c) komercinių komunikacijos priemonių naudojimą neteisėtoms priemonėms reklamuoti.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 98/48/EB (OL L 217, 1998 8 5, p. 18).

5 straipsnis

Sankcijos ir teisės gynimo priemonės

1. Sankcijos turi būti veiksmingos, atgrasančios ir atitinkančios galimą neteisėtą veiklą padaryto poveikio dydį.
2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad apsaugotųjų paslaugų teikėjams, kurių interesus yra paveikusi valstybių narių teritorijoje vykdoma šios direktyvos 4 straipsnyje paminėta neteisėta veikla, būtų prieinamos atitinkamos teisės gynimo priemonės, įskaitant galimybę pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo ir pasiekti, kad teismas uždraustų atsakovui atlikti tam tikrus veiksmus ar taikytų kitokią prevencinę priemonę ir — prireikus — galimybę reikalauti pašalinti neteisėtas priemones iš komercinių kanalų.

6 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2000 m. gegužės 28 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

7 straipsnis

Ataskaitos

Ne vėliau kaip per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos ir po to — kas dveji metai — Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą, prireikus pridėdama pasiūlymus, ypač dėl šios direktyvos 2 straipsnyje minėtų sąvokų apibrėžimų, siekiant jos pritaikymo, atsižvelgiant į techninę ir ekonominę raidą bei į Komisijos surengtas konsultacijas.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

9 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1998 m. lapkričio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. M. GIL-ROBLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

E. HOSTASCH